

Angrepp i värsta politikerstil

Istället för att sakligt diskutera Bengt Järhults utmärkta förslag att Socialstyrelsen skall börja agera vetenskapligt gick Claes Örtendahl till angrepp i värsta politikerstil (Läkartidningen 7/98). Något som inte anstår en hög statlig ämbetsman. Han skrev »Däriegenom kan Läkartidningen försvara publiceringen även av Bengt Järhults tankegångar». Det är chockerande att en generaldirektör ens antyder att han har en uppfattning om huruvida det är försvarbart eller ej att en läkare blir publicerad i sitt eget förbundsorgan.

Förakt

Även om det måhända handlar om en maktens arrogans är det tydligt vilket utomordentligt förakt för läkarkåren som florerar hos delar av ledningen inom Socialstyrelsen. Detta har jag visserligen tidigare stött på när jag vänt

mig till Socialstyrelsen för vägledning i en knepig fråga av principiell vikt och fått svar i klass med »Risken för en selektion av vårdansträngningarna beroende på betalningsförmåga är i det långa perspektivet uppenbar». Kvalificerat snömos – fast den som svarade mig befann sig bara på byrådirektörsnivå.

Denna föraktfulla inställning tror jag, mer än en svag ekonomi under Claes Örtendahls år som generaldirektör, bidragit till att arbetsklimatet för mig som distriktsläkare försämrats högst väsentligt. Hur kan man annars förklara att läkare inte längre skall ägna sig åt det vi är utbildade för utan förväntas sköta även sådana uppgifter som tidigare under- och sjuksköterskor var behjälpliga med.

Många är vi som upplevt arbetssituationen som omöjlig inom svensk offentlig sjukvård, en del har till och med

blivit sjuka på grund av överbelastningen, medan andra i likhet med mig flytt via tjänstledighet i någon form. Några bekymrade tongångar från Socialstyrelsens sida har inte jag uppsnappat. Tala om kapitalförstöring!

Låt oss hoppas att en ny ledning för Socialstyrelsen kan vända trenden. Hoppas att denna skall sluta tro sig kapabel kvalitetssäkra vårt medicinska arbete in i minsta detalj och minska floden av mer eller mindre flummiga och meningslösa direktiv. Låt oss hoppas det blir en pigg och alert tillsynsmyndighet som vi kan känna stöd ifrån gärna ad modum Läkemedelsverket som med sina utmärkta informationsskrifter är oss behjälpliga att säkra kvaliteten i arbetet.

Ann-Mari Tenbrink
f n kommunelege II,
Dalen, Norge

SalusAnsvars aktier i Swedish Match

Så ska det låta!

Tack Anders Milton för ditt svar i Läkartidningen 14/98 innebärande att SalusAnsvar avvecklat sitt ägande av Swedish Matchaktier!

Det som föranledde vår propos var ett svar daterat 98-01-16 från bolagets ekonomi- och finansdirektör Mats Alvinge på frågan om dess policy vad gäller tobaksaktier:

»Det står för oss helt klart att det är inte enbart tobaksindustrin som utgör den sektor som etiskt kan ifrågasättas. Läkemedel, medicinsk industri, alkohol m fl, listan kan göras lång...» »Skulle alla dessa hänsyn tas skulle detta väsentligen försämrat förvaltarnas möjligheter att prestera en marknadsmässig avkastning jämfört med våra konkurrenter. Det är inte bara bolaget som drabbas ofördelaktigt av en sämre avkastning, utan framför allt våra kunder ...» och slutligen »Styrelsen har därför

efter långa diskussioner sammanvägt skälen för och emot och funnit att Salus Ansvar ändock måste agera som vilket annat bolag som helst på marknaden och med våra kunders intresse för ögonen.»

Det gläder oss mycket att SalusAn-

svar sedan den 16 januari tänkt om och beslutat sig för att inte agera som vilket annat bolag som helst!

Göran Boëthius
överläkare, Östersund,
Per Neander
specialistläkare, Örebro

”...fly in i böckernas värld?”

Som intresserad läsare av Läkartidningen förvånas jag ofta över den fräna dialogen mellan vissa av skribenterna och ovederhäftigheten i deras utsagor. Nu senast gäller det artikeln av Olle Ringdén i Läkartidningen 9/98.

Då jag läste sociologi hävdade professorn i sociologi att »hur vi uppfattar världen beror på var vi står». Jag har funnit detta vara ett bra sätt att förstå hur andra människor kommit fram till en uppfattning jag inte delar.

Olle Ringdén uppfattning om svensk sjukvård gäller definitivt inte all svensk sjukvård. På samma sjukhus har jag funnit avdelningar där personalen gör ett beundransvärt, nästan ofattbart

mjukt och behagligt arbete vilket leder till en mycket fin psykosocial miljö, vilken i sig gör att patienterna mår bra och, är jag övertygad om, tillfrisknar snabbare.

Detta är för mig kvintessen av god sjukvård.

På andra avdelningar, på samma sjukhus, är det motsatsen som gäller. Där kan det vara så att läkarna, vanligen de unga manliga, är arroganta och ibland direkt otrevliga med en tillsynes total oförmåga att tro på eller ta någon notis om någonting av vad patienterna berättar om sig själva.

Vad som är mest påfallande är att kvinnliga läkare, med något sällsynt un-

Författaranvisningar

Läkartidningens författaranvisningar publicerades senast i nr 42/96. De kan även beställas från sekretariatet.